

سبدي پر از خاطره

مجموعه اشعار: احمد رمضانى

متخلص به فرزين

پاييز ۹۲

غزل:

۱۱	ز شاهین دز بُود آب و گل من
۱۲	بر سخن سالار و بر اشعار سلطانم بدان
۱۴	گلایه‌ی حقیر را به گوش داورم بگو
۱۵	عشقه راستین
۱۶	فرنیاز
۱۷	موسیقی و گشت و گذار آمده است
۱۸	زبید به بیمار ملک ادب به زر خوانا کنم
۱۹	حال تو گردید به زری به روزگار
۲۰	ناله شکن
۲۱	امدم
۲۲	می‌نماید همچو گل فرزین سکون شسته‌ای
۲۳	بگشای لب ، وردی بخوان...
۲۴	گفته بودی، گفته بودم
۲۵	بار ده چون خدایگان، کنار در نشسته را
۲۶	شمس من
۲۸	تضمینی غزلی از فرخی
۲۹	گریزان
۳۰	ز سر بگذار نخوت را
۳۱	دردانه‌ی من نگین زیبا
۳۲	تصویر دل با دلبر اندر قاب زیباست

- ۳۳ یاد پریزاده کنم
- ۳۴ مادر
- ۳۵ خاک درگاه تو چون سرمه بر این دیده کشیدیم
- ۳۶ آفرین بر نظر پاک شقایق
- ۳۷ تا کی؟
- ۳۸ غریزین فروزان کن چراغ کهنه‌ی عشق
- ۳۹ غم سر شود بزودی...
- ۴۰ عشق به نظر بازی یکباره جوانم کرد
- ۴۱ ر آ
- ۴۲ چند سکون بر این دم فرو بند از سخن
- ۴۳ دیده دریا کن و دل و بلم بریده
- مثنوی:**
- ۴۷ عشق می‌خواهد که روی مرا لب
- ۴۹ آنکه که گوید یار ما هیبت است
- ۵۱ آنجا تو ما را سرو زیبا سایبان باش
- ۵۴ ای میز تو را عهد و وفا هیچ نشاید
- ۵۷ بگفتار معبود خود راه جوی
- ۶۰ علم و دانش نزد ارباب خرد خود گوهر است
- ۶۴ ای مدرسه ای گلشن خوش منظر دلها
- ۶۶ من یک مهندس از گل این سرزمینم
- ۶۸ عید آمد...
- ۶۹ نسترن
- ۷۱ باغ دل خود برگشاید
- ۷۳ سرود زندگی

شعر نو:

- ۷۷ می‌سراید شاعر دلخسته از...
 ۷۹ از ماست که بر ماست
 ۸۲ دوباره می‌آید.....
 ۸۳ که مردی از تبار عشق.....
 ۸۵ مگذار تنهایم چنین
 ۸۷ باز باران
 ۹۰ در سطر...
 ۹۱ در سطر...
 ۹۴ یا کریه
 ۹۶ یادنامه
 ۹۷ قفس بشکست
 ۹۹ خوش به حالش جدا
 ۱۰۵ حقیقت
 ۱۰۶ کاش می‌شد...
 ۱۰۷ کاش می‌شد...
 ۱۰۸ شهر ما خانه‌ما
 ۱۱۰ مهربان باید بود...

ترکیب بند:

- ۱۱۱ ماه یعنی: مصطفی نور بَصَر
 ۱۱۸ چو علی آیت حق در دو جهان کیست بگو؟
 ۱۲۱ اوستاد، آموزگار و پیر دیر

قطعه:

- ۱۲۷ تا ز تو خوشنود شود کردگار
۱۲۹ قطره چه می راند سخن کاری که دریا می کند
۱۳۰ عشق نافر جام آخر می کشد مجنون را

قصیده:

- ۱۳۳ مسجد و محراب یعنی: مرتضی

رباعیات :

- ۱۴۳ و بیا :